

[Ole Vig Jensen]

Det, der undrer mig på dette tidspunkt, er, at der ikke har været ét eneste ændringsforslag, som kunne tilgodese kunstnerne, for selvfølgelig kan dette her gøres på andre måder end ved at gennemføre en afgiftsordning som denne. Men der er faktisk ingen, der har stillet andre forslag, som kunne være med til at tilgodese kunstnerne i den udstrækning, som flertallet her har ønsket det.

Jeg skal blot afsluttende takke dem, som støtter forslaget, og som sikrer, at vi nu får en vederlagsordning indført i Danmark.

Kim Behnke (FP):

Det kommer næppe som den store overraskelse, at vi indstiller lovforslaget til forkastelse, også selv om forslagsstillerne jo under udvalgsarbejdet har erkendt, at det forslag, der blev fremsat den 8. oktober, var urealiserbart, og at man derfor med de ti ændringsforslag, vi nu har til forhandling i dag, har været nødt til at lave hele lovforslaget om. Det er selvfølgelig prisværdigt, at forslagsstillerne har erkendt, at de måtte hjem og gøre det første stykke arbejde, de havde lavet, om, fordi det ikke var godt nok.

Men det, der foreligger nu, er stadig væk ikke godt nok, hvis man ellers skulle tage de briller på, som flertalspartierne har, nemlig de briller, hvor man ser et problem. Problemet bliver ikke løst af denne lovgivning. Den kommer derimod til som en række andre love at tilgå mængden af love i dette land, hvor den borger vil være til grin, som føler, at man sandelig skal rette sig efter de love, der er vedtaget af Folketinget. Den borger vil være til grin, for den pågældende kommer til at betale mere for sine blankbånd end de mange borgere og flertallet af borgere, som selvfølgelig på fornuftig frimarkedsvis vil søge at få deres produkter til den laveste pris. Og der vil være et multiplum af muligheder for ved hjælp af grænsehandel, ved hjælp af postordresalg og på alle mulige andre måder at slippe for at betale den blankbåndsafgift. Dermed har vi igen den situation, at det er de gode, der græder, og de onde, der ler.

Hvad angår selve spørgsmålet om, hvorvidt man overhovedet skal have denne afgift, har vi i vores betækningsbidrag gjort opmærksom på det faktum, at den hyppigste form for f.eks. musikkopiering er, at unge mennesker køber

en grammofonplade eller en CD-plade og overspiller den til et kassettebånd, hvorefter de har mulighed for at medtage musikken i f.eks. en walkman eller, som det vist hedder på nu-dansk, en ghettoblaster. Men i sådanne tilfælde er der jo ikke tale om at omgå nogen regler, der er tale om kopiering til eget forbrug, og det sker i meget vid udstrækning, fordi det er populært, er en behagelig og nem måde at have musikken med rundt, nemlig i form af et kassettebånd. Det kan også være til afspilning i biler, hvis man bryder sig om det.

Men den type musik, som hyppigst bliver kopieret, er musik af udenlandske kunstnere – det er verdensstjerne – og selv om man læser forslagsstillerens bemærkninger, om hvordan disse midler nu skal fordeles, igennem både forlæns og baglæns, skinner det igennem, at det ikke ligefrem er disse verdensstjerner, man har tænkt sig at tilgodese med midlerne.

Eller sagt på en anden måde: Det er én gruppe kunstnere, der skaber provenuet, mens det er en anden gruppe kunstnere, der får glæde af det, og det er i sig selv i den grad moralsk forkasteligt. Det er jo ikke de kunstnere, der har henvendt sig til udvalget, der sælger plader, det er ikke deres produkter, der bliver kopieret. De er tværtimod nok misundelige over, at deres produkter ikke bliver kopieret, for de vil gerne have det; det ville være et tegn på en popularitet, de ikke har, men som de drømmer om at få. Hvorimod de kunstnere, der bliver kopieret – fortrinsvis til eget brug, som jeg har beskrevet det – er de store internationale navne, og de kommer jo ikke i betragtning, som det er beskrevet her.

Vi har senest mandag den 4. maj i Dagbladet Børsen kunnet læse om det utal af muligheder, der som sagt er for at omgå denne afgift, og vi håber i den forbindelse, at danskerne har mange gode ideer. Vi er modstandere af, at vi bliver ved med at lægge afgifter på det danske samfund; vi er modstandere af, at man stjæler penge ud af den danske kasse i form af manglende momsindtægter, manglende omsætning. Man skaber arbejdsløshed med dette her, når radioforhandler efter radioforhandler må lukke butikken, fordi det kundeflow, der i dag er, når folk ønsker at købe blankbånd, forsvinder, hvorved man mister omsætning ikke bare af blankbånd, men også af alle mulige andre produkter.